

YER, ZAMAN, OLAY VE VARLIK KADROSU ÇALIŞMA ETKİNLİĞİ

ETKİNLİK:

- Aşağıda verilen paragraflardaki yer, zaman, olay ve kişiler ne ise size verilen kısma doğru bir şekilde uygun olarak yazınız.

Metin, iş yerinden çıkmıştı. Geç saatlere kadar çalışmak artık onu yoruyordu. Ne yapacağını bilemez bir haldeydi. Derken gecenin son otobüsüne zor da olsa yetişti. Ev ile iş yeri arasında epeyce bir mesafe vardı. Otobüs zaten boş sayılırdı. Tek tük yolcu vardı. Derken bir anda arkadan bir el omzuna dokundu Metin'in. Bu el tanıdığı birisiydi. Arkasına korkarak ve bir de ne görsün çocukluk arkadaşı Polat'tı. Onu gördüğüne sevinmişti. İşin yorgunluğu unutup yol boyunca konuştular ama her güzel şey gibi bu da bitti ve Metin otobüsten evinin yolunu tuttu.

YER:	OLAY:
KİŞİLER:	ZAMAN:

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte Hamdi usta ve çırağı Bekir, ellerinde balık kasaları dükkânı açmış, müşterileri bekliyorlardı. Hamdi usta senelerdir bu işle balıkçılıkla uğraşıyordu. Bekir ise onun yanına gireli daha birkaç ay olmuştu ama Hamdi usta her şeyi tek tek öğretiyordu Bekir'e. Bekir de öyle korkan, çekinen bir çocuk değildi. Yaşı küçük olmasa da boyu azıcık ufaktı. Hamdi usta sabahtan açtığı dükkânında saatlerce bekledi, bekledi. Gelen, giden kimse yoktu. İçinden bu gün de siftah yapamayacağız derken bir anda lüks bir araba yanaştı. İçinden çıkan garip giyimli adam on kasa balık alıp gitti. Bütün gün yüzü asılan Hamdi usta birden mutlu olmuştu. İşte bu sevinçle dükkânı kapatıp çırağı Bekir ile evine dönmüştü.

YER:	OLAY:
KİŞİLER:	ZAMAN:

Ferit, akşam evde tek başınaydı. Annesi ve babası uzak bir akrabalarının evine ziyarete gitmişti. Hava da hafiften yağmurluydu. Pencereden dışarı baktığında içinde bir korku vardı. Sanki bir şeyler olacak diyordu içinden. Neyse dedi içinden mutfağa gitti. Kendine ufak tefek bir şeyler hazırladı. Afiyetle hepsini yedikten sonra salona geçti. Televizyon izliyordu. On dakika geçti geçmedi derken elektrikler gitti. Ferit ne yapacağını bilemiyordu. Vakit gecenin on birine gelmişti. Annesi ve babası gideli üç saat olmuştu. Elektrikler gittiği için ufak ufak korku başladı Ferit'te. Duramadı yerinde evin içinde dolandı derken pencereden bir karartı geçti aniden yere düştü Ferit. O an elektrikler geri geldi. Meğerse karanlıkta gördüğü evlerine girmeye çalışan bir kediye.

YER:	OLAY:
KİŞİLER:	ZAMAN:

Tilki öğlen ezanından sonra yolu koyulmuştu. Aradığı ama yıllardır bulamadığı bir şey vardı: Ejderha yumurtası. Bu efsaneyi senelerce dinlemişti sağdan soldan. Saatlerce demedi yürüdü tilki. Ayaklarında derman kalmamıştı artık. Bir ağaca yaslanıp dinlenmeye karar verdi. Orada derin bir rüyaya dalmıştı. Uzun bir ormandaydı. Tam ufkun birleştiği yerde ejderha görünüyordu hemen yanında da yumurtası. Altın rengini andırıyordu yumurta. Sürekli ejderhaya koşuyordu ama bir türlü yetişemiyordu ona. Derken birçok defa denedi. Durmadan, bıkmadan derler ya öyle denedi işte ve sonunda tam yumurtayı alacakken uyandı uykusundan. Ah dedi kendi kendine öyle koyuldu devam etti.

YER:	OLAY:
KİŞİLER:	ZAMAN:

Bahar ayları gelmişti. Doğa yeniden uyanırcasına yeşillenmişti. İşte bu güzelliğin içinde sahilde bir banka oturmuş gelip geçen gemileri izliyordu Buse. İçi buruktu biraz. Derin düşüncelere dalar gibiydi. Tutamıyordu bir türlü kendini. Sanki dünyaya sığmazcasına, ruhu bedeninden kopacakmışçasına oturuyordu öylece. Oturduğu bankın arkasında devam ediyordu hayat. İnsanlar gelip geçiyordu. Arabalar yolları arşınıyordu. Buse daha fazla duramadı. Kalktı yerinden solundaki ufka doğru baktı. Gitmeliyim dedi içinden ve koşar adımlarla gitti öylece babasının mezarına. Birkaç sene önce olan olmuştu. Kendi hatasıyla babası göçüp gitmişti dünyadan. İşte bu yüzden mutsuz ve üzgündü Buse. Hep özliyordu babasını ve aklından da çıkarmıyordu.

YER:	OLAY:
KİŞİLER:	ZAMAN:

Ekrem öğlen yemekten döndükten sonra iş arkadaşlarıyla kısa bir sohbet etti. Artık daha da geç kalmayayım diye işe koyuldu. Önünde dağ gibi dosyalar vardı. Ofisteki herkes de kendisi gibi durmadan çalışıyordu. İşler bitecek gibi de değildi. Derken öğlenin üzerinden bir saat geçmişti. Ekrem'in patronu bir anda yanına dikildi. Ekrem'e doğru pis ve kötü bir şekilde bakıyordu. Ekrem bu durumdan hafif de olsa ürkmeye ve de şüphelenmeye başlamıştı. Patron daha fazla dayanamadı ve dedi ki "Ekrem Bey artık sizinle daha fazla çalışamayacağız." Bu söz üzerine Ekrem üzgün bir şekilde işi bıraktı gitti.

YER:	OLAY:
KİŞİLER:	ZAMAN:

Aslı ve annesi bir mağaza girmişti. Bütün gün gezmekten ayaklarına kara sular inmişti. Aslı daha fazla dayanamayacağını düşünerek son bir mağazada girip artık ne alması gerekiyorsa alacaktı. Akşam olmuştu artık. Annesiyle birlikte son mağazadan da kendine üst baş aldıktan sonra zor da olsa beraber evlerine doğru gittiler.

YER:	OLAY:
KİŞİLER:	ZAMAN: